

خطابیه‌ی کمیته مرکزی کلن به اتحادیه

از کمیته مرکزی به اتحادیه

برادران! اگر چه تغییراتی که در ضمن ماه‌های اخیر در مناسبات اتحادیه صورت گرفته‌اند، به اطلاع حوزه‌ها و همچنین بخش عمده‌ی انجمن‌ها رسیده است، مع‌هذا لازم می‌دانیم در این بخشنامه‌ی عمومی مجدداً به آن‌ها اشاره کنیم. از یک سو به خاطر آنکه یکایک اخبار را تکمیل کرده باشیم و از سوی دیگر به خاطر آنکه مقرراتی را که لزوم پیدا کرده‌اند، اضافه کرده باشیم.

حوزه‌ی کلن، ابتدا توسط صورت جلسه کمیته مرکزی سابق در نشست پانزده سپتامبر، از جریاناتی که در لندن پیش آمد و در آنجا منجر به انشعاب اعضای اتحادیه شد، اطلاع حاصل کرد. در این جلسه، اکثریت با تفاوت چهار رأی از ده رأی (۷ رأی در مقابل ۳ رأی) تصمیمات زیر را اتخاذ کرد:

- ۱- محل کمیته مرکزی از لندن به کلن منتقل شده و به وسیله‌ی حوزه‌ی کلن، کمیته مرکزی جدیدی به وجود آید.
- ۲- نظامنامه‌ی اتحادیه ملغی اعلام می‌شود و کمیته مرکزی جدید مأمور تنظیم نظامنامه‌ی جدیدی گردد.
- ۳- به جای حوزه‌ی لندن، که تا کنون وجود داشته است، دو حوزه در آنجا تشکیل شود که مستقل از یکدیگر بوده و فقط به وسیله‌ی کمیته مرکزی مشترک با یکدیگر مربوط می‌باشند.

بررسی انگیزه هانی که منجر به اتخاذ این تصمیمات شدند و همچنین گزارش ضمیمه صورت جلسه، اکثریت ما را متوجه این نکته ساخت که در لندن جدانی ترمیم ناپذیری میان اعضای اتحادیه رخ داده بود و از بین بردن خطری که اتحادیه را به انحلال کامل تهدید می کرد، فقط به وسیله ی این تفکیک میسر بود. البته گزارش مشروح اقلیت کمیته مرکزی، که پس از مدت کوتاهی به دست ما رسید، ما را از خطر بزرگی که موجود بود، آگاه ساخت. در این گزارش، اشاره شده است که آن ها به کمک چند تن از اعضای حوزه ی لندن (که اکثریتشان به آن ها ملحق شده بودند) کمیته ی جدیدی تشکیل داده و اعضای کمیته مرکزی سابق و عده ای از رفقای آن ها را از اتحادیه اخراج کرده اند و کنگره ای را، که از قبل قرار بود در بیستم اکتبر در لندن تشکیل شود، فراخوانده اند. در این کنگره قرار بود تصمیمات آن ها، که خودشان نیز جرأت نکرده بودند غیرمجاز بودن آن ها را انکار کنند، به عنوان "اقدامات نجات دهنده" اعلام شود.

البته محتویات این نوشته به ما نشان دادند، که آن تصمیمات نه تنها غیرقانونی بودند، بلکه بر پایه ی اصولی بنا شده بودند که با اصول اتحادیه و سیاستی که تا کنون اتحادیه تعقیب می کرده است، کاملاً مغایرت دارند. به این شکل کوشیده اند، که هم اخراج اکثریت کمیته مرکزی و هم ادعاهانی را که بر علیه یکایک اشخاص اقامه کرده اند، بر پایه ی این اصل کلی قرار دهند که اتحادیه باید تمام عناصر نویسنده را بیرون بریزد و صرفاً مجمعی از پیشه وران و کارگران صنعتی باشد که چنانچه فقط اراده کنند، می توانند در انقلاب آینده بلافاصله به حکومت نایل آیند و دگرگونی کمونیستی جامعه را انجام دهند. به این ترتیب، عنوان شده بود که حزب پرولتاریا باید به موضع پرهیزگاران کلی دیرینه ی خود و یک مساوات گرایی خام به عقب باز گردد. یعنی به چیزی، که در دوران نخستین جنبش های پرولتاریا و در ایامی که موضوع هنوز بر سر این بود که اصول عمومی مبارزه ی طبقاتی

پرولتری در مقابل مکاتب مختلف سیاسی و اقتصادی جامعه‌ی بورژوازی قرار داده شود. البته این روش منفی اکنون دیگر نه بر ضد یک نوع سوسیالیزم بورژوائی، بلکه بر علیه مؤلفین مانیفست حزبی ۱۸۴۸ و "خطابیه‌ی کمیته مرکزی" سال حاضر، که سیاست حزب در آن تشریح شده است، به کار برده می‌شود. آری، حتی خود "مانیفست" و سیاست حزب را محکوم می‌کنند. در حالی که "مانیفست" و "خطابیه"، سیر تکاملی جنبش پرولتری را چنین بیان می‌کند که: پرولتاریا باید پس از آنکه در مورد موقعیت طبقاتی خود به آگاهی رسید، به موازات آن تمام عوامل تعلیماتی جامعه قدیم را در خود حل کرده و به اینگونه از لحاظ تنوریک در مورد انقلاب کمونیستی احاطه حاصل نماید و عملاً تکامل این شرایط را دنبال کرده و در اثر مبارزه میان احزاب ملی مختلف، به سلطه سیاسی و اقتصادی خود نائل آید. در مقابل، موضع قدیمی ای که به تازگی عنوان شده است، تمام کارهای تنوریک را بیهوده اعلام داشته و نسبت به کلیه فعالیت‌های نویسندگی برخورداری خصمانه کرده و معتقد است که براساس جریان‌ات کنونی، یعنی بر اساس یک انقلاب نوین آلمانی، می‌توان به هدف نهایی جنبش نائل آید. به این جهت نیز کاملاً طبیعی است، که همین افراد (که ظاهراً به این شدت و حدت ادعای نمایندگی منافع "پرولتاریای خالص" را می‌نمایند) در جدیدترین بیانیه‌ی خود که با همکاری فرانسوی‌ها، لهستانی‌ها و مجارستانی‌ها، تحت عنوان "کمیته‌ی سوسیال دموکراتیک" در دنیا پخش کرده اند، فقط به لفظ بازی‌های انقلابی دست یازیده و به عنوان پیشتازان جمهوری خرده بورژوائی سوسیال دموکراتیک ظاهر شده‌اند. به این ترتیب، پرولتاریا به موضع غیرسیاسی دیرینه خود عقب زده شده و از نو به خاطر منافع طبقه‌ی دیگری به مبارزه خوانده شده است، تا بعداً به ثمرات پیروزی خود او خیانت شود.

حوزه ی کلن مجبور بود، در مقام مقایسه با چنین پدیده ی خطرناکی که در اطلاعیه ی کمیته مرکزی جدید اقلیت متجلی شده بود، تصمیمات اکثریت کمیته مرکزی را علیرغم همه شک و تردیدها نادیده بگیرد. قضاوت در مورد با دلیل بودن یا بی دلیل بودن اختلافات شخصی و خصومت هائی که در اطلاعیه اقلیت، مشمنزکننده ترین و بدخواهانه ترین خصلت هار ا به خود گرفته است، برای ما امکان ناپذیر و غیرمجاز بود. در رابطه با قانونی بودن ظاهری موضوع، هر دو طرف از مقررات نظامنامه ای تخلف کرده اند، زیرا که بر اساس این نظامنامه طرفین می بایستی به کنگره رجوع می کردند. البته ما به زودی مجاب شدیم، که عمل طرفین تا این حد صحیح بوده است که تشکیل کنگره در آن زمان در لندن، حتی چنانچه دشواری های خارجی نیز مانع آن نبودند، به انحلال کامل اتحادیه می انجامید. و چون بیش از هر چیز این موضوع مطرح بود که اصول، سیاست، و بقای اتحادیه نجات داده شود، لذا راه دیگری جز این باقی نمی ماند که تصمیمات کمیته مرکزی به عنوان تنها راه عاقلانه و متناسب با شرایط و اوضاع تلقی گردد. به این جهت حوزه ی کلن، کمیته مرکزی جدیدی که شامل سه عضو می باشد را ایجاد کرده است و این ها هستند که خطابیه کنونی را برای شما می فرستند.

برای اجرای تصمیمی که از جانب هر سه نفر ما اتخاذ شده بود، به شهروندان شاپر و اکاریوس مأموریت داده شد که هر کدام از آن ها به طور جداگانه حوزه ای در لندن تشکیل دهند. مأموریت محوطه به شاپر، نماینده اصلی اقلیت، ضمن نامه ای به حوزه ی قدیم لندن ابلاغ شد و طی آن مفصلاً انگیزه ی ما در تصمیمات اتخاذ شده تشریح گردید و کلیه ی مطالب متناقضی را که توسط حوزه ی لندن تنظیم شده بود، منتفی اعلام کردیم. در پاسخ این نامه، فرستاده ی مخصوصی از لندن به سراغ ما آمد که به نمایندگی از طرف کمیته مرکزی آنجا تقاضای مذاکره با ما را داشت. وقتی ما از قبول این پیشنهاد امتناع ورزیدیم، نامه ی مفصلی را که اعزام

کنندگان او نوشته بودند، قرانت کرد که طی آن افراد مزبور از سونی نه تنها با خصومت های شخصی جدیدی که نه فقط به بدخواهانه ترین نحو، بلکه با بی معناترین شیوه توأم بود، و از سوی دیگر به وسیله ی دفاع از اصولی که قبلاً مطرح ساخته بودند و بالاخره برای توجیه تصمیمات قبلی خود به این ادعای نسبتاً وقیحانه متوسل شده بودند که کاملاً در انطباق با نظامنامه عمل کرده اند.

ما به سهم خود یک بار دیگر سعی کردیم، که وضع آشفته تأثرآوری را که با آن مواجه شده بودیم، روشن کنیم. بدیهی است، که این اقدام بی نتیجه ماند. البته، وقتی فرستاده ی مخصوص تغییر قیافه داد و اعلام کرد که ما را اخراج خواهد کرد، به او پاسخ دادیم که ما نیز متقابلاً همین کار را خواهیم کرد. با این تفاوت، که به این ترتیب حوزه ی سابق لندن و کمیته مرکزی آن موجب اخراج خود از اتحادیه خواهند شد. اخراجی که ما مؤظف نیستیم، در مورد عملی شدن آن تصمیمی اتخاذ کنیم.

این اخراج فوراً به تمام اتحادیه گزارش داده نشد، زیرا که خبر آن می بایستی به عنوان محتوای این بخشنامه مطرح می گشت. بخشنامه ای که به اعتقاد خود توانسته ایم، زودتر از آنچه شرایط اجازه می داد، انتشار دهیم.

به این جهت، پس از آنکه تصمیم خود را اتخاذ کردیم، از طرف حوزه ای که به وسیله ی اکاریوس در لندن به وجود آورده شده بود، به طور رسمی از ما تقاضا شد که: "کلیه ی اعضای اتحادیه ی مخصوص، به ویژه شاپر، ویلیش، شررتز، دیتس (اوسوالد)، گبرت، و فرنکل، (با ذکر نام هفت نفر اخیر) از اتحادیه اخراج شوند و این تصمیم به تمام حوزه ها و انجمن های اتحادیه و همچنین به خود اتحادیه ی مخصوص و رهبران آن اطلاع داده شود.

این تقاضا، بر پایه ی دلایل زیر که به هر حال ناکامل می باشند، متکی است و ما برای شناخت بیش تر افراد آن ها را عیناً به اطلاع تمام اتحادیه می رسانیم:

۱- آن ها در مورد اختلافات لندن، به مسئولین انجمن های مخفی ای که با اتحادیه رابطه ای ندارند و به پناهندگان همه ی ملیت ها، اطلاعات و مضافاً گزارش غلط داده اند؛

۲- آن ها به سرپیچی علنی از کمیته مرکزی قانونی در کلن دست زده اند و خودسرانه اتحادیه ی مخصوصی را تأسیس کرده و فرستاده ی مخصوصی را به آلمان اعزام داشته اند؛

۳- آن ها تمام مسئولیت هایی را که اعضای انجمن های مخفی به عهده دارند، در مورد اعضای حوزه ی لندن خدشه دار ساخته و همچنان به طور مداوم به آن لطمه وارد می سازند؛

۴- آن ها پس از جدائی، تمام مقررات مربوط به انجمن های مخفی را زیر پا گذاشته اند و مانند پیش تر آن ها در اتحادیه فقط فرصت بیش تری به آن ها خواهد داد تا اتحادیه را از هم بپاشند؛

برادران! ما مخصوصاً در اثر فعالیت گاوده (Gaude) فرستاده ی مخصوص، که ضمناً از آنجا که در هیچ نقطه از آلمان از او استقبال به عمل نیامده دوباره به لندن بازگشته است، به این اعتقاد رسیدیم که بنا بر تصمیمات قبلی خود و براساس تقاضایی که حوزه ی ما در لندن مطرح کرده، مطالب زیر را به طور رسمی در برابر تمام اتحادیه اعلام داریم:

کلیه ی اعضای اتحادیه ی مخصوص لندن، به ویژه رؤسا و نمایندگان تام الاختیار آن، شهروندان شاپر، ویلیش، شرتز، اوسوالد دیتس، آ. گیبرت، آدولف مایر، یعنی اعضای سوسیال دموکرات نامبرده در بالا که احتمالاً عضو هیأت مسئولین اتحادیه ی مخصوص نیز می باشند و همچنین فرنکل و گاوده از اتحادیه اخراج می شوند. از تمام اعضای اتحادیه درخواست می شود که روابط دستانه ی خود را با اعضای این اتحادیه قطع کنند و از تمام مسئولین اتحادیه خواسته می شود که تمام

کوشش‌ها و تلاش‌های آن‌ها را برای جای‌پا باز کردن در آلمان و گسترش در سایر کشورها، به دقت مورد مراقبت قرار دهند و بلافاصله کمیته مرکزی را از آن باخبر سازند.

کلن، اول دسامبر ۱۸۵۰

روزنامه "درسدر جورنال اوند آنتسایگه" شماره ۱۷۱، ۲۲ ژوئن ۱۸۵۱

مترجم: جعفر رسا

بازنویس: یاشار آذری

آدرس اینترنتی کتابخانه: <http://www.nashr.de>

ایمیل یاشار آذری: yasharazarri@gmail.com

مسئول نشر کارگری سوسیالیستی: یاشار آذری

تاریخ بازنویسی: ۱۳۹۶